

לְקַלְמֵר אֵין רַגְלִים

1 בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בַּבֶּקֶר לְמַדּוֹ תַלְמִידֵי כֶּתֶה ב'2 חֲשׁבוֹן וְהִנְדָּסָה. הֵם עָבְדוּ בַּחֹבֶרֶת וְגַם לְמַדּוֹ לְסֶרֶטט בְּעֶזְרַת סַרְגָּל. אַחֲרֵי כֵן אָכְלוּ אַרוּחַת בֶּקֶר וַיֵּצְאוּ לְהִפְסֵקָה בְּחֶצֶר.

5 כְּאֲשֶׁר הִסְתַּיְמָה הַהִפְסָקָה, שָׁבוּ הַיְלָדִים לְכֶתֶה, וְהַמּוֹרָה עֲדִית בְּקִשָּׁה לְהִכִּין מַחְבֶּרֶת עֵבְרִית וְקַלְמֵר עַל הַשֶּׁלְחָן. כָּל הַיְלָדִים כָּבָר הָיוּ מוֹכְנִים, חוּץ מִרוֹנִי. רוֹנִי חִפְּשָׁה וְחִפְּשָׁה אֶת הַקַּלְמֵר שֶׁלָּהּ, אֲבָל לֹא מָצְאָה אוֹתוֹ. הִיא לֹא הִבִּינָה הֵיכָן הַקַּלְמֵר. הִרִי בַּבֶּקֶר הַשְׁתַּמְשָׁה בְּכָלִי הַכְּתִיבָה שָׁבוּ, וְעֵכְשׁוֹ הוּא לֹא נִמְצָא. רוֹנִי לֹא יָדָעָה מָה לַעֲשׂוֹת. הִיא חִפְּשָׁה שׁוֹב וְשׁוֹב בְּכָל הַתְּאִים שֶׁל הַיְלָקוֹט, וְאֵז מֵרֵב יָאוֹשׁ הַחֶלֶה לְבָכוֹת. 10

הַמּוֹרָה עֲדִית סִיְמָה לְתֵת לַיְלָדִים הוֹרְאוֹת, וְכִשְׁהִסְתַּוְבָּה בֵּין הַיְלָדִים, רָאָתָה שְׁרוֹנִי בּוֹכָה. הִיא שָׁאַלָה אֶת רוֹנִי: "מָה קָרָה?" אֲבָל רוֹנִי הִמְשִׁיכָה לְבָכוֹת.

15 החברים שישבו אִתָּהּ בְּקְבוּצָה, נְסוּ לַעְזֹר לָהּ לְחַפֵּשׂ אֶת הַקְּלָמָר וּלְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ. וְאִזּוּ רַעוּת פְּתַחְהָ אֶת הַקְּלָמָר שְׁלָהּ, שֶׁהִיא דוֹמָה בְּדִיּוֹק לַקְּלָמָר שֶׁל רוֹנִי, וְנִתְּנָה לָהּ עֶפְרוֹן וּמַחֵק. רוֹנִי הִתְחִילָה לַעֲבֹד בַּמְחֻבְּרֵת, אָבֵל בְּלִבָּהּ הִיְתָה עֲצוּבָה מְאוֹד.

כְּשֶׁחֲזְרָה הַבֵּיתָה, סִפְּרָה רוֹנִי לְאִמָּהּ מָה קָרָה, וְהִיא הִרְגִיעָה אוֹתָהּ וְאָמְרָה: "אֵל תִּדְאָגִי, רוֹנִי, לַקְּלָמָר אֵין רַגְלִים, הוּא יִמְצָא!"

20 כְּעֵבֶר שָׁעָה צְלִצֵל הִטְלַפּוֹן. הִיְתָה זוֹ רַעוּת מֵעֵבְרוּ הַשְּׁנִי שֶׁל הַקּוֹ. רַעוּת סִפְּרָה לְרוֹנִי שֶׁכַּאֲשֶׁר נִגְשָׁה לְהַכִּין שְׁעוּרִים, פְּתֹאוֹם מְצֹאָה שְׁנֵי קְלָמָרִים זֵהִים זֶה עַל-גַּבֵּי זֶה, וְאִזּוּ הִבִּינָה שֶׁבְּטָעוּת לָקְחָה אֶת שְׁנֵי הַקְּלָמָרִים הַזֵּהִים וְהִכְנִיסָה אוֹתָם לִילְקוּטָה.

25 רַעוּת הִתְנַצְּלָה בְּפָנָי רוֹנִי. לְאַחַר מִכּוֹן בְּקִשָּׁה מִרוֹנִי לִפְתּוֹחַ אֶת דַּלֶּת בֵּיתָהּ. כַּאֲשֶׁר רוֹנִי נִגְשָׁה לְדַלֵּת וּפְתַחְהָ אוֹתָהּ, הִיא רָאָתָה אֶת רַעוּת עוֹמֶדֶת בַּפְּתַח, כְּשֶׁטְלַפּוֹן בִּידָהּ הָאֲחֵת, וּבִידָהּ הַשְּׁנִיָּה הַקְּלָמָר שֶׁל רוֹנִי. שְׁתֵּי הַחֲבֵרוֹת עָמְדוּ זוֹ מוּל זוֹ וְצָחְקוּ.

אָמָּא שֶׁל רוֹנִי הִצִּיעָה לָהֶן שִׁיעוּרֵכּוֹ מְסֻבָּה לְכָבוֹד הָאֲבֹדָה שֶׁנִּמְצְאָה. הַבְּנוֹת צָחְקוּ וְצָחְקוּ וְאַחַר-כֵּן נִכְנְסוּ לְמִטְבֵּחַ וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ בְּשִׂמְחָה.